

LAUDEROVY ŠKOLY PŘI ŽOP V PRAZE

Vliv předrevolučního undergroundu na dnešní mladé lidi

Jakub Jech, III. ročník

Gymnázium Or Chadaš

2007

ÚVOD

Ve své práci se nechci věnovat širokému průzkumu mezi velkým množstvím lidí, ale spíše vyslechnout několik vybraných osob. Cílem pro mne není zjistit zda předrevoluční underground mladé lidi ovlivňuje. Na koncertech interpretů, kteří začali tvořit ještě před Sametovou revolucí se spolu v publiku potkávají fanoušci několika generací. Proto mi připadá zbytečné zkoumat, takto očividný fakt. Otázka, na kterou bych se rád pokusil najít odpověď je tedy proč a jak. Jestli se jedná čistě o zájem hudební, zda mladá generace cítí nějaké pouto k subkultuře, kterou tyto interpreti za komunismu tvořili nebo se ztotožňují s texty, ve kterých se objevovaly protikomunistické postoje. Dále se budu zajímat o vliv na vlastní tvorbu mladých lidí, jestli a případně kde čerpali inspiraci.

Nejprve bych rád vysvětlil čím se chci ve své práci zabývat a co přesně myslím slovem underground. Českým undergroundem se obecně myslí směr, který vznikl na konci šedesátých let dvacátého století. Původ tohoto směru se odvozuje od rocku, který stejně u nás jako jinde na světě ovlivňoval hlavně mladé lidi. U nás jako první začaly působit kapely Extempore, The Plastic People of the Universe, Charlie Soukup, DG307, Psí vojáci, Sváťa Karásek ad. Inspirací československým interpretům byly zahraniční kapely The Velvet Underground, Frank Zappa and the Mothers of Invention aj. Undergroundoví hudebníci patřili často ke společenským „outsiderům“ a v pozdějších letech byla jejich tvorba nezdědky zakazována, ať už to bylo kvůli jejich textům, názorům nebo bouřlivým koncertům. Kapely i jednotliví hudebníci byli často propojeni s disentem, což jim na popularitě u státní bezpečnosti zrovna neprospívalo.

UNDERGROUNDOVÉ VZORY

Plastic People of the Universe

Nejznámější kapelou spojenou s odporem vůči režimu jsou bezesporu The Plastic People of the Universe. Vznikla v roce 1968 a až do Revoluce představovala nejrepresentativnější uskupení pražské undergroundové scény. Na jejím začátku stál baskytarista Milan Hlavsa a Ivan Martin Jirous alias Magor. Kvůli jejich odporu k režimu měli neustálé problémy se Státní bezpečností.

Kolem PPU¹ postupem času vznikl široký okruh lidí, kde se pohyboval i Václav Havel. Někteří členové kapely byli v roce 1976 uvězněni za protistátní činnost, což v undergroundových kruzích vyvolalo rozsáhlé protesty. V roce 2001 umřel Milan „Mejla“ Hlavsa, jenž působil i v kapelách Půlnoc, Garáž a Fiction.

Extempore

Další významnou undergroundovou kapelou byla a stále je Garage. V roce 1979 založil skupinu baskytarista Ivo Pospíšil. V osmdesátých letech prošlo kapelou velké množství muzikantů z nezávislé scény a v roce 1982 přišel do kapely bubeník Tonda Pěnička a zpěvák Tony Ducháček, který svými texty brzy určil tvář kapely. Kromě Ducháčkových písní hrála skupina i převzaté věci od Velvet Underground, Lou Reeda, Iggyho Popa a dalších. V druhé polovině 80. let nakrátko v Garáži hostoval i Mejla Hlavsa z PPU, který jí věnoval asi jejich nejznámější skladbu *Muchomůrky bílé*.

Kapelu Extempore založil v roce 1972 Jaroslav Jeroným Neduha, který se pohyboval v uměleckých kruzích už ve druhé polovině šedesátých let. Nejdříve vytvořil folkové duo s Jiřím Hradcem, který svou hrou na kytaru zdobil Neduhovy naivní texty.

Později Neduha spolu s dalšími hudebníky sestavil kapelu Extempore, která vystupovala pod mnoha názvy (The Naive Extempore Band, The Rock & Jokes Extempore Band, The New Rock & Jokes Extempore Band, The Extempore Band). Zpočátku se kapela ještě žánrově hledala až se spolu s PPU stala na poli české alternativní scény její největší legendou. Její hudba nesla i prvky jazzu, nové vlny, psychedelie i punku.

První celovečerní program Pohřeb funebráka aneb Plesnivé embryo (Neduha, Petr Křečan skupina představila veřejnosti v roce 1974. Textařem Extempore byl J. J. Neduha, po jeho odchodu v roce 1978 převzal jeho roli Mikoláš Chadima, jehož texty se vyjadřovali ještě větší surovostí.. V září 1981 naposledy vystoupili na koncertě ve Chvaleticích, poté část členů odešla do emigrace, načež Chadima Extempore rozpustil. V devadesátých letech po Neduhově návratu z exilu byla kapela obnovena. Dnes vystupuje v nepravidelných sestavách. Před třemi lety proběhla oslava třiceti let

¹ Plastic People of the Universe

založení kapely Extempore v pražském klubu Vagon na Národní třídě, kde kapela hrála v původní sestavě.

DG 307

Skupinu DG 307 založil v roce 1973 básník Pavel Zajíček a zakladatel The Plastic People of the Universe Mejla Hlavsa. Dohromady vytvořili unikátní hudební těleso, kde hudba doprovázela Zajíčkovy výkřiky a texty. Jejich vystoupení bylo vždy jedinečnou událostí, protože skupina střídala industriální nástroje s klasickými i hudebníky s nehudebníky. Tato vystoupení byla ale pouze ojedinělá a většinou u přátel na statcích a jiných zvláštních místech. Velice brzy se spolu s PPU a dalšími z českého undergroundu stali nepohodlnými pro Státní bezpečnost a v roce 1976 byli dokonce zavřeni do vězení. Po propuštění však situace vypadala ještě hůře a možnosti vystupovat se téměř nedostávalo (v r. 1979 jen dvě). V této době Mejla Hlavsa již s DG307 nespolupracoval věnoval se výhradně PPU.

V roce 1980 odjel Pavel Zajíček do exilu a kapela DG 307 tak přestala existovat. K obnovení činnosti došlo v roce 1992, kdy se Pavel Zajíček vrátil a spolu s Mejlou Hlavsou natočil album Uměle ochuceno.

DOTAZNÍK

Dotazník jsem úmyslně sestavoval tak, aby byl spíše pro menší počet lidí a abych zde mohl napsat přímo jejich odpovědi. Rozsah této práce mi nedovoloval vyslechnout větší množství lidí, ale i přesto si myslím, že určitou výpovědní hodnotu dotazník má. Zaměřit jsem se chtěl na jejich celkový postoj k této hudbě a subkultuře. Myslím, že od doby, kdy se underground pohyboval na hraně zákona až do dneška, se posluchači docela změnili. Dnes lze velmi těžko říct, že by underground byl pro mladé lidi symbolem revolty jako tomu bylo před lety. Mladší lidé, kteří hledají nějakou alternativu (často i radikální) se dnes uchylují spíše k punk nebo technu. Proto jsem chtěl zjistit z jakých jiných důvodů se dnes undergroundová muzika mezi mladými lidmi poslouchá.

Nejprve bych rád uvedl dotazované:

Lukáš T., 26 let, VŠE, učitel na střední soukromé škole, kapely: All tomorrow parties band

Honza F., 25 let, SŠ strojní, úředník ve státní správě, kapely: Nedělní lidé, Eliášův oheň, Pouhý výmysl, Drellas guest, Tohorobův Lipet Grund

Eva K., 18 let, studentka SŠ

Filip N., 26 let, SŠ a konzervatoř, mezinárodní oddělení ČRO, kapely: Trefen Mezipsem, Plechový volejovky, ATP band, My tři těleso, Halucinogenní guláš, Skrytý půvab byrokracie, sólo

Adéla K., 25 let, SŠ, propagace sdružení Unijazz

Hned podle jednotlivých osob je vidět, že underground poslouchají docela rozdílní lidé. Nezáleží na tom zda je někdo úředník nebo učitel, má maturitu nebo i vysokou školu. V tomto ohledu se pravděpodobně od dob komunismu nic nezměnilo, protože underground nebyl nikdy styl, kde by se zvlášť dbalo na vzdělání nebo povolání.

První otázka je zodpovězena u všech téměř stejně, a to že underground začali poslouchat přibližně v patnácti nebo šestnácti letech. Nemyslím, že by se tento údaj nějak lišili od jiných hudebních směrů, poněvadž právě v tomto věku se hodně lidí začíná orientovat na určitý hudební styl.

Druhou otázku jsem položil, protože mne zajímalo zda tento zájem o underground nějak ovlivnili rodiče a jestli se náhodou v těchto kruzích nepohybovali. Z odpovědí plyne, že spíše ne, ale není to pravidlem. Nelze tak třeba jako u punku úplně mluvit o jakémsi vymezení vůči vlastním rodičům, alespoň ne zpravidla. V tomto se podle mne přístup trochu liší od běžné praxe za komunismu, kdy poslouchání této muziky často znamenalo spory s příbuznými. Dnes, kdy je tato muzika všeobecně přijímaná, je to pochopitelně jinak.

V interpretech jaké dotazování poslouchají velké rozdíly nenajdeme. Zřetelný je rozdíl orientace na písničkáře nebo spíše na kapely, ale přesto je vidět, že se tato muzika poslouchá spíše jako celek. Jistě existují rozdíly mezi mírou znalostí méně známých kapel, ale ty zásadní zná každý.

V následující otázce mě zajímalo jestli dotazování vyloženě shánějí konkrétní desky do sbírky nebo si obstarávají nesystematicky podle chuti. Je vidět, že skoro každý má nějakého interpreta, kterého sleduje více než ostatní. Přesto převažuje přístup „co se

namane“. Jen u Filipa Novotného je vidět, že sbírání desek je jeho velký koníček a snaží se mít i u kapel, které tolik neposlouchá alespoň celou oficiální diskografii.

Další otázka je spíše formální, protože živá vystoupení jsou s undergroundem již od počátku úzce spjata. Na odpovědích je i přesto vidět, že s věkem se chodí na festivaly a koncerty méně.

Následující otázku jsem pokládal, abych zjistil zda existuje plynulá kontinuita z předrevolučních let dodnes. Myslím, že pro samotný styl je důležité, aby se mezi posluchači nevytvořila moc velká věková mezera. Z odpovědí vyplývá, že mladší generace se s tou starší zná a vídává. Bez těchto známostí by jakýkoliv styl jen stěží přežíval.

Protože jsem dotazované vybíral, aby tam byl alespoň někdo kdo hraje ať už v nějaké kapele nebo sám, nelze se na tyto odpovědi dívat tak, že čirou náhodou tři z pěti lidí hrají a tvoří. Když tedy již někdo z těchto lidí tvoří, pak je muzikou undergroundu většinou alespoň minimálně ovlivněn. Vlivy mohou být pochopitelně různé, v tomto případě jsou to především písničkáři nebo experimentátoři jako třeba Mikoláš Chadima.

Z další otázky je vidět, že důvody, proč mladí lidé tuto muziku poslouchají jsou různé. Jedni ji berou jako celkovou subkulturu se vším všudy, včetně politických názorů, se kterými se většinou ztotožňují, zatímco jiní mohou brát underground čistě z hudebního nebo poetického hlediska jako například Jan Faltus, pro kterého politické okolnosti vzniku očividně nehrají větší roli. Objevuje se i názor, že jde o autenticitu a pravdivost, která je z desek undergroundových interpretů slyšet a vypovídá tak o dřívější situaci. Výsledek je tedy ten, že lze na underground pohlížet z mnoha směrů, a přesto ho poslouchat a hledat si v něm něco vlastního a přitažlivého.

Další dotaz byl zaměřen na živé koncerty nahrané za komunismu, kterých bylo zpravidla mnohem více než vydaných desek. U nemalého množství kapel se zachovaly pouze záznamy z koncertů, proto mi připadalo zajímavé do jaké míry se v nich lidé orientují. Převažuje odpověď, že na něčí doporučení si živé koncerty dotazovaný pustí. Výjimkou je opět Filip Novotný, který poslouchá hlavně živé koncerty a Eva Kotašková, která naopak poslouchá jen oficiálně vydané desky.

V následujících dvou dotazech jsem se snažil zjistit názor na punkovou hudbu. Ukázalo se, že v zásadě nikomu nevadí, naopak většina ji poslouchala, a to především

kapelu Visací zámek, která má podle mého názoru k undergroundu v některých svých písničkách velice blízko, takže není divu, že tyto lidi oslovila. Dotaz o chození na koncerty měl za účel zjistit zda ještě někdo z dotazovaných tuto hudbu aktivně poslouchá, ale ukázalo se, že spíše ne.

Zda se o undergroundu a bigbítu čte mne zajímalo, abych zjistil zda mladí lidé jen poslouchají nebo je zajímají i osudy jednotlivých kapel a realie, které underground provázely. Ukázalo se, že každý má alespoň pár knih o těchto časech přečteno. Myslím, že z toho lze snadno vyčíst druh zájmu, jaký mladí lidé k této hudbě chovají. To jest, že jim často nestačí povrchní znalost.

V názorech na tvorbu undergroundových kapel po revoluci jsou již vidět rozdíly. Zatímco jedni ji považují za podstatný předěl v tvorbě kapel, jiní ho nevnímají a berou celou tvorbu těchto interpretů jako jednotný celek. Objevuje se i názor, že po revoluci někteří z nich úplně ztratili svůj původní smysl. Částečná shoda panuje snad jen v tom, že některé pád komunismu postihl víc než jiné. Byly to pochopitelně interpreti s hodně politickými texty, které po revoluci ztratily svůj hlavní zdroj inspirace a to komunistickou totalitu.

Jak vyplývá z další otázky, získávají se desky především přehráváním od kamarádů a často na jejich doporučení. V tomto druhu hudby to nebylo nikdy nic výjimečného, ale s moderními prostředky to je téměř samozřejmost. Výjimkou je pak kupování originálních CD.

Undergroundová scéna je dnes již téměř abstraktní pojem, proale přesto interpreti, kteří do ní dříve patřili stále vydávají nové desky. Z odpovědí vyplývá, že se ale i dnes jejich současná tvorba sleduje. Každý má samozřejmě oblíbené hudebníky, o které se zajímá více než o jiné.

Další otázkou jsem se snažil zjistit zda mladí lidé při organizování hudebních akcí spolupracují i s undergroundovými hudebníky nebo nikoliv. Z dotazovaných téměř všichni pořádali nějakou akci, kde tito lidé vystupovali. Společné koncerty také nejsou neobvyklé. Podle mého názoru má tento fakt na dnešní underground velký vliv, poněvadž festivaly i koncerty čím dál tím více organizují právě mladí lidé.

Populární hudba je mezi lidmi, kteří dnes poslouchají underground očividně velice nepopulární. V tom se asi od dob předrevolučního undergroundu nic nezměnilo, protože odjakživa se underground vůči populární hudbě vědomě vymezoval.

V poslední otázce mne zajímalo jakou zahraniční hudbu dotazovaní poslouchají. Většinou se jedná o rockovou a alternativní hudbu šedesátých a sedmdesátých let. Ostatní hudební styly však také nepřišly zkrátka. Z odpovědí je vidět poměrně velká různorodost stylů i hudebníků. Může se dokonce zdát, že underground je jediný druh hudby, který mají rádi všichni zúčastnění.

Závěrem lze říci, že underground ovlivňuje dnešní mladé lidi víceméně bez ohledu vzdělání, povolání nebo věk. I z tohoto malého vzorku je myslím vidět, že underground je stále živý a díky lidem, kteří pokračují v tradici koncertů i vlastní tvorby ještě dlouho bude. Narozdíl od interpretů, kteří denně hrají ve většině rádií i televizí je jasné, že undergroundoví hudebníci mají vliv i po desítkách let.

ZDROJE:

<http://www.ceskatelevize.cz/specialy/bigbit/> navštíveno 13.dubna 2007

<http://extempore.sneznik.cz/> navštíveno 5.května 2007

<http://www.dg307.cz/> navštíveno 5.května 2007

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Wiki> navštíveno 20.dubna 2007

<http://en.wikipedia.org/wiki/Wiki> navštíveno 20.dubna 2007

LINDAUR, Vojtěch a KONRÁD, Ondřej. 2001. *Bigbít*. Praha: Torst.

OPEKAR, Aleš a VLČEK, Josef (ed.). 1989. *Excentrici v přizemí*. Praha: Panton.

CHADIMA, Mikoláš. 1993. *Alternativa: Svědectví o českém rock & rollu sedmdesátých let: Od rekvalifikací k "nové vlně se starým obsahem"*. Brno: Host

PŘÍLOHY

Dotazník

1) V kolika letech jsi začal/a poslouchat undergroundovou nebo punkovou muziku z předrevolučních let?

Lukáš T.: *“Od patnácti.”*

Honza F.: *“Asi od šestnácti.”*

Eva K.: *“Tak mezi 15 a 16 lety.”*

Filip N.: *“Přibližně od patnácti nebo šestnácti let.”*

Adéla K.: *“Od šestnácti let.”*

2) Poslouchali někdy tvoji rodiče tento druh hudby?

Lukáš T.: *“Neposlouchali.”*

Honza F.: *“Neposlouchali.”*

Eva K.: *“Docela jo, hlavně táta.”*

Filip N.: *“Naši poslouchali hlavně jazz, k undergroundu jsem se dostal přes kamarády.”*

Adéla K.: *“Dřív underground poslouchala moje máma, především Plastiky [The Plastic People of the Universe], dneska už skoro vůbec.”*

3) Jaké interprety z této doby posloucháš?

Lukáš T.: *“Plastiky [The Plastic People of the Universe] a Topola asi nejvíc...”*

Honza F.: *“Nejvíc DG307, Plastiky nebo Jima Čerta. Pak taky brněnský underground: Idiot Crusoe nebo Nemanželská šlechta.”*

Eva K.: *“Především Plastiky a Psi Vojáky...”*

Filip N.: *“Téměř všechno, ale nejvíc písničkáře: Vlastu Třešňáka, Vlád'u Mertu, Mišíka, Janotu, Dědečka, Karáska atd.”*

Adéla K.: *“Nejprve to byli písničkáři, později i kapely jako Plastic People [The Plastic People of the Universe], Extempore aj.”*

4) Posloucháš je systematicky nebo jen „co se namane“?

Lukáš T.: *“Co se namane..”*

Honza F.: *“Třeba Zajíčka s DG307, Mikoláše Chadimu nebo Neduhu systematicky. Jinak jak kdy..”*

Eva K.: *“Ani nevím...? Možná spíš tak „co se namane“*

Filip N.: *“U většiny undergroundových kapel mám minimálně oficiální diskografii, ale často i různé rarity.”*

Adéla N.: *“Spíš co mi přijde pod ruku, doporučení kamarádů apod.”*

5) Navštěvuješ koncerty nebo festivaly, kde tito interpreti vystupují?

Lukáš T.: *“Když tam hraju taky, tak jo.”*

Honza F.: *“Jo.”*

Eva K.: *“Jasně.”*

Filip N.: *“Dřív pořád, dneska už jen občas.”*

Adéla K.: *“Občas jo.”*

6) Znáš osobně někoho, kdo se pohyboval (pohybuje) okolo undergroundu?

Lukáš T.: *“Znám se s Brabencem, Zajičkem, Krchovským, Janíčkem, Svědkem z Hally Belly, Mařou a znával jsem se s Hlavsou.”*

Honza F.: *“Jo, např. Chadimu, Sobola(Nemanželská šlechta) nebo Hally Belly.”*

Eva K.: *“Ne.”*

Filip N.: *“Jo, znám jich docela dost: Hutku, Mertu, Třešňáka, Karáska, Dědečka, Janotu, Vepřeka, Šebestu, Oldu Nejezchlebu...”*

Adéla K.: *“Bierhanzla, Rauvolfa, Riedela, Diestlera...”*

7) Skládáš nějakou muziku? Má na ní underground nebo vliv?

Lukáš T.: *“Neskládám, čistě jenom reprodukce.”*

Honza F.: *“Skládám, vliv určitě má. Například Chadima a jeho experimenty s nástroji.”*

Eva K.: *“Neskládám, takže nemá.”*

Filip N.: *“Skládám, vliv bezesporu má. Janota, Merta ale i mnoho dalších.”*

Adéla K.: *“Neskládám..”*

8) Z jakého důvodu tuto hudbu posloucháš?

Lukáš T.: *“Přijde mi autentická, pravdivá..”*

Honza F.: *“Hlavně kvůli hudbě a poezii. Politika mě na tom moc nezajímá.”*

Eva K.: *“Líbí se mi, jakým způsobem a za jakých podmínek vznikala, osobnosti, které se kolem té hudby pohybovaly a v neposlední řadě se mi líbí ta hudba.”*

Filip N.: *“Pochopitelně kvůli samotné hudbě, ale také kvůli lidem a subkultuře, která se na underground váže i vázala.”*

Adéla K.: *“Kvůli všemu dohromady co se na underground váže. Alternativní muzika i umění, lidé názory...”*

9) Posloucháš i živé koncerty nahrané za komunismu?

Lukáš T.: *“Když to někdo pustí v hospodě...”*

Honza F.: *“Poslouchám, myslím, že je na nich skvěle cítit atmosféra v jaké byly nahrané.”*

Eva K.: *“Žádný asi nemám...”*

Filip N.: *“Poslouchám hlavně živé koncerty, od kamarádů se snažím shánět koncerty třeba i na páskách, které si pak přehrávám na CD. Například u Vladimíra Merty už jich mám přes sto.”*

Adéla K.: *“Občas na něčí doporučení.”*

10) Jaký je tvůj názor na punkovou hudbu?

Lukáš T.: *“Pro mě jsou punk třeba i Hally Belly, takže punk občas poslouchám.”*

Honza F.: *“K undergroundu jsem se dostal přes punk, hlavně přes Visací zámek, který podle mého názoru má na punk hodně nadprůměrné texty.”*

Eva K.: *“Nikdy mě moc neoslovila, hlavně ji asi moc neznám, ale nevadí mi.”*

Filip N.: *“Z punku poslouchám jedině Visací zámek, protože na rozdíl od jiných kapel tohoto žánru mají inteligentní texty. V zásadě ale proti punku nic nemám.”*

Adéla K.: *“Dřív jsem punk docela poslouchala, v současné době už moc ne.”*

11) Chodíš nebo chodil/a si na punkové koncerty?

Lukáš T.: *“Nechodil a nechodím.”*

Honza F.: *“Na Visáče [Visací zámek] jsem chodil.”*

Eva K.: *“Ne.”*

Filip N.: *“Spíš ne. Možná nějakém festivalu, kde se hrály i jiné žánry.”*

Adéla K.: *“Když kamarádi ze školy začínali hrát, tak sem na ně samozřejmě chodila, v současné době chodím na různé alternativní kapely.”*

12) Čteš o době a hudbě za komunismu (Excentrici v přízemí, Bez ohňů je underground atd.)?

Lukáš T.: *“Občas si v hospodě něco přečtu.”*

Honza F.: *“Knihy o undergroundu nevyhledávám, ale na doporučení od kamarádů si občas nějakou přečtu.”*

Eva K.: *“Snažím se.”*

Filip N.: *“Excentriky [Excentrici v přízemí], Bez ohňů je underground a pár dalších knih jsem četl.”*

Adéla K.: *“Něco málo ano. Hlavně publikace, které vyšly v Jazzové sekci.”*

13) Jaký je tvůj názor na tvorbu těchto kapel po revoluci?

Lukáš T.: *“Myslím, že se po revoluci teprve začali nacházet.”*

Honza F.: *“Myslím, že pár kapel s příliš politickými texty na to došlo, ale třeba u Topola žádnou změnu nepozoruji.”*

Eva K.: *“Asi to ztratilo svůj původní význam.”*

Filip N.: *“Myslím, že rozhodně smysl má. Je pochopitelné, že se v textech objevují jiná témata, ale většina interpretů si podle mého názoru tvář zachovala a ukázalo se že jsou schopni hrát smysluplnou hudbu i bez svého „úhlavního nepřítele“.*

Adéla K.: *“Osobně nějak nerozlišuji dobu „před a po“. Vývoj kapela a písničkářů beru jako jeden celek a ne nijak rozděleně.*

14) Jakým způsobem hudbu získáváš?

Lukáš T.: *“Přes kamarády z hospody.”*

Honza F.: *“Většinou si hudbu kupuji kvůli bookletům.”*

Eva K.: *“Přes známý, rodinu, z půjčovny...”*

Filip N.: *“Přes kamarády, z pásek, desek atd. Většinou si novou hudbu nekupuji, stejně to co chci těžko někdo vydá.”*

Adéla K.: *“Přehrávám si jí od kamarádů nebo z práce (UNIJAZZ).”*

15) Sleduješ co se na této scéně v současné době děje?

Lukáš T.: *“Něco se vždycky dovím od kamarádů.”*

Honza F.: *“Určitě, beru to jako svůj koníček.”*

Eva K.: *“Tak trochu.”*

Filip N.: *“Snažím se to sledovat, výjimečně si i něco koupím.”*

Adéla K.: *“U pár lidí, třeba u Třešňáka ano.”*

16) Pořádal si někdy hudební akci na které by tito interpreti vystupovali?

Lukáš T.: *“Jo, každý rok festival Habrovka a občas nějaký společný koncert.”*

Honza F.: *“Jeden festival a pár společných koncertů např. s Hally Belly.”*

Eva K.: *“Ne.”*

Filip N.: *“Několik koncertů ano, například jsem organizoval společný koncert s Vladimírem Mertou v kavárně Souterrain.”*

Adéla K.: *“Spoluorganizuji letní festival v Boskovicích, pomáhala jsem s Babím létem a festivalem Alternativa.”*

17) Sleduješ dnešní „populární“ hudbu?

Lukáš T.: *“Občas radio City v taxíku.”*

Honza F.: *“Ne a rád.”*

Eva K.: *“Moc ne. Občas něco zaslechnu, ale pravidelně nebo se zájmem nesleduji.”*

Filip N.: *“NE!”*

Adéla K.: *“Jestli máš na mysli to co běží na MTV, tak díky bohu nesleduji.”*

18) Posloucháš i zahraniční hudbu? Jakou? Z jaké doby?

Lukáš T.: *“Hlavně starší věci, Velvet Underground atd. Poslední dobou mě baví i černošský pop nebo hip-hop.”*

Honza F.: *“Hlavně starší věci, především alternativu: P.G. Harvey, Primus, Fugazi..Z novějších třeba White Stripes.”*

Eva K.: *“Jo. Tak v rozmezí 60.-80. let nejvíc.”*

Filip N.: *“Poslouchám, především starší věci: Zappu, Claptona, Dylana, Lou Reeda, Velvet Underground apod.”*

Adéla K.: *“Poslouchám alternativní hudbu starší i dnešní, rock šedesátých let...”*